

KARELIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Viestinnän koulutusohjelma

Tiina Pääkkönen

POLIISITUBESSA JULKAISTUJEN
POLIISILEIJONA-VIDEOIDEN VASTAANOTON ANALYSOINTI

Opinnäytetyö
Toukokuu 2017

OPINNÄYTETYÖ
Toukokuu 2017
Viestinnän koulutusohjelma
Länsikatu 15
80110 JOENSUU
+358 13 260 600

Tekijä
Tiina Pääkkönen

Nimeke
Poliisitubessa julkaistujen Poliisileijona-videoiden vastaanoton analysointi

Toimeksiantaja
Poliisihallitus

Tiivistelmä

Opinnäytetyössä analysoitiin Poliisileijona-videoiden saamaa vastaanottoa. Poliisileijona-videot ovat lapsille suunnattuja, neuvoja antavia videoita. Videot löytyvät Poliisitubesta, joka on poliisin uusi videokanava YouTubeissa. Tutkimuksessa keskityttiin videoiden kiinnostavuuteen, hauskuuteen, ymmärrettävyyteen ja hyödyllisyyteen. Opinnäytetyönä tehtiin tutkimusta, jolla kerättiin poliisihallitukselle tietoa kanavan/videoiden vastaanotosta. Tutkimuksen tuloksia tullaan käyttämään Poliisitube-kanavan arvioinnin ja jatkokehityksen tukena.

Mielipiteitä ja arvosteluja Poliisileijona-videoista kerättiin verkossa käydyistä keskusteluista, itse kohderyhmältä eli lapsilta sekä heidän opettajiltaan. Verkkokeskusteluja seurattiin Twitterissä ja Facebookissa. Aineistot lasten ja opettajien mielipiteistä kerättiin tutkimukseen valitussa koulussa. Tutkimuksessa lapset katsoivat opettajansa johdolla Poliisileijona-videoita. Katselusta kerättiin havaintoja lasten reaktioista ja kirjattiin muistiin asioita, jotka nousivat katselun jälkeen esiin videoista käydyissä keskusteluissa. Opettajia haasteltiin erikseen videoiden katseluiden jälkeen.

Tutkimuksessa selvisi, että lasten ja opettajien mielipiteet videoista erosivat melko paljon verkkokeskusteluissa ilmenneistä mielipiteistä. Verkossa annetut mielipiteet olivat lähinnä negatiivisia, lasten ja opettajien mielipiteet puolestaan positiivisia. Tutkimuksessa selvisi, mistä lapset videoissa pitivät ja esiin nousi myös parannusehdotuksia.

Kieli
suomi

Sivuja 40
Liitteet 2
Liitesivumäärä 2

Asiasanat
Poliisileijona, Poliisitube

THESIS
May 2017
Degree Programme in Communication
Länsikatu 15
80110 JOENSUU
FINLAND
+358 13 260 600

Author
Tiina Pääkkönen

Title
A Reception Analysis of Poliisileijona Videos Published in Poliisitube

Commissioned by
The National Police Board

Abstract

The reception of Poliisileijona videos by the public was analyzed in this thesis. The Poliisileijona videos are advisory videos aimed at children. The videos are available in Poliisitube, a new video channel of the Police in Youtube. The study focused on how interesting and fun the videos were and on their understandability and usefulness. This thesis is a study that gathered information on the reception of the channel / videos for the Police. The results of the study will be used as support for the estimation and further development of the Poliisitube channel.

The opinions and judgements on the Poliisileijona videos were gathered from discussions on the internet and the target group itself, i.e. children and their teachers. Web discussions were followed on Twitter and Facebook. The material consisting of the opinions of children and their teachers was gathered from the school selected for the study. In the study, children under the guidance of their teachers watched the Poliisileijona videos. Observations from the children's reactions during watching were collected and things that arose in the discussions after watching the videos were recorded. The teachers were interviewed separately after watching the videos.

The study found that the opinions of the children and their teachers on the videos differed quite a lot from the opinions in web discussions. The opinions given on the internet were mostly negative as the opinions of the children and their teachers were largely positive. The study also revealed what the children liked in the videos and suggestions for improvement were also raised.

Language
Finnish

Pages 40
Appendices 2
Pages of Appendices 2

Keywords
Poliisileijona, Poliisitube

Sisältö

1	Johdanto	5
2	YouTube	7
3	Poliisin viestintä	7
3.1	Poliisin viestinnän periaatteet.....	7
3.2	Poliisi sosiaalisessa mediassa	8
3.3	Poliisitube.....	9
4	Tutkimus	11
4.1	Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet	11
4.2	Tutkimuksen toteutus ja menetelmät.....	12
4.3	Triangulaatio	14
5	Liikkuva kuva oppimisen tukena	16
6	Verkkokeskustelut.....	16
7	Opettajien haastattelu	18
8	Havainnointi	19
9	Lapsinäkökulmainen tutkimus.....	21
10	Tutkimustulokset.....	22
10.1	Video 1: Eksyminen	22
10.2	Video 2: Liikennesäännöt/Liikennelaulu	24
10.3	Video 3: Sosiaalinen media.....	25
10.4	Yhteenveto videoista ja niiden katseluista.....	27
10.5	Opettajien näkökulma	30
11	Tutkimuksen eettisyys ja tutkimustulosten luotettavuus.....	32
12	Yhteenveto ja johtopäätökset.....	34
	Lähteet.....	39

Liitteet

Liite 1 Kysymykset/keskustelun aiheet oppilaille

Liite 2 Opettajien haastattelun runko

1 Johdanto

Suomen poliisi lanseerasi 13.1.2017 YouTubessa uuden videokanavan, Poliisituben. Poliisitube on osa poliisin ennalta estävää toimintaa. Kanavalla nostetaan esiin turvallisuuteen liittyviä teemoja ja herätellään pohtimaan aikamme ilmiöitä, jotka ovat turvallisuuden kannalta ja yhteiskunnallisesti merkittäviä. Opinnäytetyönäni teen tutkimusta, jonka kohteena on Poliisituben Poliisileijona-osio. Poliisileijona-videot on suunnattu päiväkotij- ja alakouluikäisille lapsille. Videoissa lapset näytetään osaavina ja oivaltavina tekijöinä ja tavoitteena on nostaa esiin turvallisuuteen liittyviä teemoja hausalla ja mieleenpainuvalla tavalla. Kun lapsi huomaa aikuisen tekevän jotain väärää, hän kuiskaa poliisileijonapehmolelulle koodisanan ja lelu muuttuu ”oikeaksi” Poliisileijonaksi. Poliisileijona ja lapsi varoittavat aikuista ja opastavat häntä toimimaan viisaammin. Poliisileijona-videot löytyvät osoitteesta www.youtube.com/poliisitube.

Kaikissa Poliisileijona-videoissa esitetään videon aiheeseen liittyvää musiikkia Helsingin poliisisoittokunnan ja lasten kuoron voimin. Kanava on suunniteltu yhteistyössä tuotantoyhtiö Aito Median kanssa. Nuortenohjelmat ovat tehneet Haaga-Helian ammattikorkeakoulun viestinnän opiskelijat opettajineen. Viestintätoimisto Recommended on suunnitellut kanavan ilmeen. Tutkimukseen valitsin kolme Poliisileijona-videota; 112/Eksyminen, Liikennesäännöt/Liikennelaulu ja Sosiaalinen media -videot.

Poliisileijona-osio herätti heti ensimmäisen julkaistun videon jälkeen verkossa kiivasta keskustelua, joka on pääosin ollut negatiivista kritiikkiä. Opinnäytetyöni toimeksiantaja haluaa tietää, kuinka videot koetaan itse kohderyhmän keskuudessa. Aineiston tutkimukseeni keräsin verkkokeskusteluista, joita seurasin Twitterissä ja Facebookissa. Lasten ja opettajien mielipiteet tutkimukseen sain tutkimukseen osallistuvan koulun oppilailta ja opettajilta. Tutkimukseen osallistui Joensuusta Nepenmäen koulusta kolme luokallista ensimmäisen luokan oppilaita opettajineen. Tutkimus tehtiin huhti- ja toukokuun 2017 aikana. Jokaisen näi-

den kolmen luokan kanssa katsottiin kolme videota kerrallaan, eri luokkien kanssa eri päivinä.

Tutkimuksessa katsottiin yhdessä lasten kanssa ennalta valitsemani videot ja keskusteltiin heidän kanssaan videoiden herättämistä ajatuksista. Jokaisen katsotun videon jälkeen opettajat esittävät lapsille ennalta sovittuja kysymyksiä kyseisestä videosta ja minä kirjasin muistiin vastauksia ja esille nousseita asioita. Lopuksi kaikkien kolmen videon katsomisen jälkeen herättelin itse keskustelua lasten kanssa kysymällä muutaman kysymyksen Poliisileijona-videoista yleisesti. Keskustelun jälkeen haastattelin opettajia kahden kesken.

Lapset osallistuivat tutkimukseen huoltajan luvalla ja he suhtautuivat tutkimukseen innokkaasti. Keskusteluissa saatiin hyvin esille lasten mielipiteitä videoista. Tuloksista selviää, mistä pidettiin ja mistä ei. Tutkimustuloksen yleistettävyyden kannalta otos olisi voinut olla nykyistä suurempi ja ikäjakautumaltaan laajempi. Verkkokeskusteluja videoista 112/Eksyminen ja Liikennesääntöt/Liikennelaulu ei juuri ole käyty. Verkkokeskustelut valitsinkin tutkimukseen mukaan Sosiaalinen media -videosta käydyn keskustelumäärän ja sisällön perusteella.

Aluksi tässä työssäni taustoitan millainen julkaisualusta on YouTube. Käyn läpi poliisin viestinnän periaatteita ja poliisin viestintää sosiaalisessa mediassa. Esittelen Poliisitube-kanavan ja kerron tutkimukseni tarkoituksesta, tavoitteesta, toteutuksesta ja käytetyistä menetelmistä. Pohdin myös videoiden roolia oppimisessa. Käyn läpi erilaisia haastattelun ja havainnoinnin muotoja sekä perehdyn siihen, millaisia seikkoja tulee ottaa huomioon kun tutkimuksessa osallisena on alaikäisiä lapsia. Esittelen tutkimustulokset videoittain, eli mitä mieltä lapset mistäkin videosta olivat. Esittelen myös lasten antamia yleisiä ajatuksia Poliisileijona-videoista sekä opettajilta saamani vastaukset ja mielipiteet. Pohdin myös tutkimustulosten luotettavuutta ja koko tutkimukseen liittyviä eettisiä kysymyksiä. Lopuksi listaan asioita, joita videoilta haluttaisiin jatkossa. Nostan myös esiin ajatuksia videoiden ymmärrettävyydestä, suhteessa lasten medialukutaitoon.

2 YouTube

Youtube on avattu 14.2.2005 ja se on Googlen omistama. Sivuston perusti kolme PayPalin työntekijää: Chad Hurley, Steve Chen ja Jawed Karim. YouTuben pääkonttori sijaitsee San Brunossa, Kaliforniassa. (Web-opas 2017.) YouTube on netin suosituin videopalvelu. Palvelusta löytyvät niin kotitekoiset kissavideot, tee-se-itse-rakennusohjeet kuin eri alojen ammattilaisten tekemät opetusvideot. (Pönkkä 2014, 115.) YouTubea käyttävät tavalliset ihmiset ja mediatalot sekä verkkotelevisioyhtiötkin (Laaksonen, Matikainen & Tikka 2013, 15.) YouTubessa voi etsiä, katsoa ja jakaa itse tekemiä videoita. YouTube on alusta, jossa voi jakaa tietoa ja samalla myös inspiroida muita. (YouTube 2017.) YouTube-palvelu on saatavilla 61 eri kielellä Suomi mukaan lukien (Pönkkä 2014, 118).

Nettivideoiden katselusta on tullut sosiaalinen tapahtuma. Pelkän katselun lisäksi lähetyksen seuraajat voivat osallistua aktiivisesti keskusteluun esimerkiksi chat-keskustelun kautta. YouTube-videoita myös jaetaan runsaasti muihin sosiaalisen median palveluihin, ja niitä on myös mahdollista upottaa muille www-sivustoille. (Pönkkä 2014, 115–116.) Näin ollen internetin ja YouTuben mahdollistama tila voi tarjota laajaakin näkyvyyttä kenelle tahansa. Portinvartija-auktoriteetteja ohittavaa vertaismediaa ja vallitsevia tuotantorakenteita haastavaa sisällöntuotantoa arvostetaan (Hautakangas 2008, 25).

3 Poliisin viestintä

3.1 Poliisin viestinnän periaatteet

Poliisin viestinnän painopiste on ennalta estävässä toiminnassa ja sillä pyritään säilyttämään yleinen järjestys ja turvallisuus. Organisaation strategisten tehtävien ja tavoitteiden toteutumisen tukeminen on poliisin viestinnän päämäärä, ja siksi viestintä on osa kaikkia poliisin prosesseja. Viestintä perustuu myös vas-

taanottajan tarpeisiin. Sen on pyrittävä vaikuttamaan ihmisten asenteisiin, tietoihin ja käyttäytymiseen. Viestinnän lähtökohtana on vaikuttavuus. (Paatero & Vuori 2015, 3-4.)

Poliisin viestinnän tehtävänä on antaa yleistä informaatiota toiminnastaan, neuvontaa hallinnonalalla käsiteltävistä asioista ja saatavista julkisista palveluista sekä pyrkiä edistämään kansalaisten yhteiskunnallista osallistumista. Informoinnilla tarkoitetaan esimerkiksi joukkoviestimien kautta tapahtuvaa tiedottamista ja sekä erilaisten julkaisujen tuottamista. Neuvonnalla taataan kansalaisille tarvittava käytännön tieto hallinnossa asioimiseen, jotta asiointi olisi mahdollisimman vuorovaikutteista. Osallistumisen edistämiseksi tarkoitetaan vuorovaikutteista viestintää, jossa poliisi edistää keskustelua tiedottamalla aktiivisesti vireillä olevista asioista, teemoista, ilmiöistä, ongelmista ja niiden ratkaisuvaihtoehtoja sekä perustelee päätöksensä julkisuudessa. Poliisin viestintä suunnittelee, toteuttaa ja kehittää tapoja, joilla poliisi kohtaa yhteiskunnan menestyksekkäästi ja turvallisuutta lisäävällä tavalla. Poliisin pitää olla siellä, missä kansalaisetkin ovat. Yhteiskunnan kohtaaminen tapahtuu eri julkisuuden kentillä. (Poliisin viestintästrategia 2015.)

Poliisin viestinnän on oltava todenmukaista, avointa, ymmärrettävää ja tasapuolista. Siihen on voitava luottaa ja sen on oltava oikea-aikaista ja ennakoivaa sekä tilanteen vaatimalla tavalla myös reagoivaa. Poliisin viestinnässä panostetaan näkyvyyteen, tavoitettavuuteen ja palveluiden saatavuuteen. Lisäksi se tarjoaa mahdollisuuden vuorovaikutukseen. Viestinnän tehtäviä varten poliisilla on ammattitaitoinen ja tehokas viestintäorganisaatio, jota tukevat yhteiset toimintatavat sekä riittävät resurssit normaalioloihin ja tehostettua viestintää vaativiin tilanteisiin. (Paatero & Vuori 2015, 3-4.)

3.2 Poliisi sosiaalisessa mediassa

Poliisin viestintä on perinteisesti ollut ensi sijassa yksisuuntaista tiedottamista. Kansalaisille on lähetetty eri kanavien kautta tiedonantoja. Uudet kommunika-

tiovälineet ja verkko ovat avanneet mahdollisuuden monikeskiselle, kaksisuuntaiselle vuorovaikutukselle, joka on aiemmin rajoittunut mm. fyysisiin tapaamiin, kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin. (Sauri 2015, 31.) Poliisi haluaa olla lähellä ihmistä ja lisätä vuorovaikutusta (Poliisi 2016), ja tästä syystä se on nykyisin myös sosiaalisessa mediassa.

Facebook, Instagram, Twitter, YouTube ja Snapchat ovat sosiaalisen median kanavia, joissa poliisi on läsnä. Näiden lisäksi poliisilla on blogeja sekä nettipoliiseja, jotka toimivat sosiaalisen median eri kanavilla. Nettipoliisit ovat tavallaan nykyajan kyläpoliiseja ja he toimivat lähipoliisimaisesti virtuaalimaailmassa. Poliisin sosiaalisen median sivustot on tarkoitettu poliisi-aiheisiin kysymyksiin ja kommentteihin. Kiellettyjä aiheita sivustoilla ovat muun muassa muiden keskustelijoiden haukkuminen, kiroilu, rasismi, rikokseen yllyttäminen sekä henkilöihin, organisaatioihin, maihin tai kansoihin kohdistuvat vihaviestit. Tuotteita tai palveluita sivustoilla ei saa markkinoida eikä mainostaa. Lisäksi pannassa ovat uskonnolliset ja poliittiset kannanotot. (Poliisi 2016.)

Sosiaalinen media ei ole pelkkä viestintäteknologia, vaan se on toimintakulttuuri ja se tekee siitä vallankumouksellisen. Siinä murretaan ja ohitetaan hierarkioita ja samaan keskusteluun voivat osallistua kaikki muodollisesta asemasta riippumatta. (Sauri 2015, 34.) Tästä samasta syystä myös poliisi on sosiaalisessa mediassa. Se haluaa olla lähellä ihmistä ja läsnä myös virtuaalimaailmassa sekä lisätä vuorovaikutusta (Poliisi 2017).

3.3 Poliisitube

Poliisi lanseerasi uuden kanavakonseptin eli Poliisituben 13.1.2017. Poliisitube on poliisin uusi videokanava YouTubessa. Kanava on osa poliisin ennaltaehkäisevää toimintaa, ja sen on tarkoitus olla sekä informatiivinen että tunteita herättävä. Poliisin mukaan kanavan on tarkoitus lisätä viranomaistoiminnan läpinäkyvyyttä sekä tuoda poliisia entistä helpommin lähestyttäväksi. Lisäksi Poliisitubessa julkaistavien ohjelmien toivotaan herättävän keskustelua yleisestä ja

kaikkien meidän yhteisestä turvallisuudesta. (Poliisi 2017.) Poliisitube-kanavalla on huhtikuun 2017 loppuun mennessä yli 4 200 tilaajaa.

Poliisin viestinnän periaatteisiin kuuluu vuorovaikutuksen lisääminen. Poliisitube-kanavalla videoiden kommentointi on kuitenkin estetty. Poliisihallituksella ei ole realistisia mahdollisuuksia kommenttien moderointiin. Uusia videoita tulee viikoittain jopa useita ja kaikkia vanhempiakin pitäisi koko ajan seurata, joten vuorovaikutuksen lisääminen ei tältä osin Poliisitubessa toteudu. Poliisitubessa esitetyjä videoita ja ilmoituksia niistä kuitenkin jaetaan Suomen poliisin ja Suomen eri poliisilaitosten toimesta Facebookissa ja Twitterissä, ja siellä keskusteluihin pyritään osallistumaan.

Poliisilla on tarkoitus julkaista kanavalla Suomen satavuotisjuhlavuoden kunniaksi ainakin sata videota vuoden 2017 tammi-kesäkuun aikana: ”Poliisitube on meidän kaikkien kanava meille kaikille, mikä sopii hyvin Suomi 100-juhlavuoden henkeen. Ohjelmissa on mukana kymmeniä ihmisiä, ihan tavallisia suomalaisia, virkamiehiä, opiskelijoita, nuoria ja lapsia” viestintäpäällikkö **Marko Luotonen** Poliisihallituksesta sanoo. (Poliisi 2017.) Kanava on toteutettu yhteistyössä tuotantoyhtiö Aito Median, Haaga-Helian ammattikorkeakoulun sekä viestintätöimistö Recommendedin kanssa. (Poliisi 2016.)

Kanava rakentuu kuudesta ohjelmakonseptista, joissa kussakin on erillisen suunnitelman mukaisesti julkaistavia jaksoja. Kohderyhmään kuuluvat kaikki Suomessa asuvat, mutta ohjelmia on täsmäsuunnattu esimerkiksi lapsille ja nuorille. Lapsille suunnatuissa ohjelmissa seikkailee poliisileijona. Ohjelmat ovat suunnattu päiväkotij- ja alakouluikäisille lapsille. *Poliisileijona*-ohjelmien on tarkoitus nostaa esiin turvallisuuteen liittyviä seikkoja hausalla ja mieleenpainuvalla tavalla. Näihin ohjelmiin olennaisena osana kuuluu musiikki, josta vastaa pienten kuorolaisten ohella Helsingin poliisisoittokunta.

Nuorille suunnatut ohjelmat koostuvat *Karvakonstut* ja *#jeesaakaveria* -osioista. Karvakonstuissa maailmaa tarkastellaan poliisikoiran ja -hevosen silmin. *#jeesaakaveria* koostuu puolestaan vakavammista aiheista. Videot ovat dramaatti-

sia ja ne tarttuvat nuorten maailman haasteisiin. Liikennevalistuksesta kanavalla huolehtivat liikennepoliisit *Dennis ja Heikki*. Jaksoissa kuvataan partioauton kyydissä oikeita tapahtumia. Aiheina videoissa on muun muassa pimeä ja kevytliikenne, ajonopeudet ja rengasratsiat. *Pysähdy!* -kategoriassa kuvataan lavastettuja tapahtumia, joissa poliisin tehtävänä on keskeyttää terveyden tai hengen vaarantava toiminta. Tarkoituksena on herättää pohdintoja ilmiöistä, jotka ovat yhteiskunnallisesti ja turvallisuuden kannalta merkittäviä. *Pysähdy!* -ohjelmat on kuvattu 360-tekniikalla, joten katsoja voi asettua poliisin asemaan keskelle tapahtumia.

Vinkkari on sarja, jossa esitellään neuvoja ja toimintamalleja erilaisiin tilanteisiin esimerkiksi mökki- ja asuntomurtojen ehkäisemiseen ja siihen, mitä voimatoimia saa käyttää itsensä puolustamiseen. *Vinkkarit*-osion videot on tuottanut kokonaisuudessaan poliisin viestintä ja vidoilla esiintyy vain poliiseja ja poliisiopiskelijoita. Lisäksi kanavalla esitellään poliisin toimintaa *Vlogi*-osion avulla. Videobloggaajina on toistakymmentä poliisia eri puolilta suomea ja videoissa he kertovat omasta työstään sekä ottavat kantaa omassa työssään kohtaamiinsa ilmiöihin. (Poliisi 2016.)

4 Tutkimus

4.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet

Opinnäytetyön tutkimusongelman määrittely on tärkeää. Se on eräänlainen kartoitus ja selvitys siitä, mitä opinnäytetyössä ollaan tekemässä. Tutkimusongelman määrittelyssä tulee ilmi koko opinnäytetyön tavoitteet ja tarkoitus. (Kananen 2015, 45–46.) Opinnäytetyöni tarkoitus on kerätä toimeksiantajalle tietoa siitä, kuinka Poliisileijona-osio Poliisitubessa on otettu vastaan lähinnä kohdeyhmän näkökulmasta, onko se tavoitteiden mukainen. Tutkimustulokset auttavat toimeksiantajaa kanavan osion arvioinnissa, ja tuloksia tullaan mahdollisesti käyttämään apuna kanavan jatkokehityksessä.

Tutkimuksessa olen keskittynyt videoiden kiinnostavuuteen, hauskuuteen, ymmärrettävyyteen ja hyödyllisyyteen. Näiden kriteerien taustalla on toimeksiantajan kanavalle asettamat tavoitteet. Poliisileijona-videoiden tavoitteena on antaa lapsille neuvoja turvallisuuteen liittyvissä asioissa kiinnostavalla ja hausalla tavalla. Jotta neuvot ja vinkit videoista tulevat selväksi, on videoiden myös oltava ymmärrettäviä. Videoiden hyödyllisyyden puolestaan määrittävät videoihin valitut aiheet.

Tavoitteena oli saada kattavasti mielipiteitä kanavan kohderyhmäläisiltä, eli alakoulun lapsilta sekä heidän opettajiltaan ja verrata näitä aineistoja verkossa käytyjen keskustelujen sisältöihin. Aikuisten mielipiteet verkossa koko kanavasta ja osasta videoista ovat olleet hyvinkin julmia, ja siitä syystä on tarpeellista selvittää, kuinka videot nähdään itse kohderyhmän silmin.

4.2 Tutkimuksen toteutus ja menetelmät

Samasta tutkimuskohteesta voidaan saada erilaista tietoa käyttämällä erilaisia aineistonkeruu- ja käsittelymenetelmiä. Tutkimusmenetelmä vaikuttaa tulosten hyödyllisyyteen. (Heikkilä 2014, 30.) Tutkimusotteet voidaan jakaa kahteen erityyppiseen eli kvalitatiiviseen ja kvantitatiiviseen tutkimukseen. Tutkittava ilmiö määrittelee käytettävän tutkimusotteen. (Kananen 2011, 12). Tutkimuksen tavoite eli tutkimustehtävä tulee olla täsmällisesti määritelty. Sen muoto antaa tekijälle hyvän suunnan aineistonkeruumenetelmän ja analyysimenetelmän valinnasta. (Valli & Aaltola 2015a, 17.) Aineistonkeruumenetelmä tarkoittaa tapaa, jolla aineisto tutkimukseen kerätään (Kananen 2015, 81).

Kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta käytetään yleensä silloin, kun tutkittavana on uusi ilmiö, josta ei vielä ole tutkimustietoa ja teorioita. Kvalitatiivinen tutkimus selvittää tekijöitä, joista ilmiö koostuu ja miten tekijät vaikuttavat toisiinsa. Se on niin sanottu esiselvitys ja toimii hyvänä pohjana kaikelle tutkimukselle. (Kananen 2011, 12.) Laadullisessa tutkimuksessa aineistonkeruumenetelminä voidaan käyttää haastatteluja, havainnointia ja erilaisia dokumentteja, kuten verk-

kosivuja, kirjoja, muistioita tai mitä tahansa kirjallista tuotosta, jolla on merkitystä tutkittavaan ilmiöön (Kananen 2015, 81). Aineisto voi koostua myös kuvallisista aineistoista tai äänimateriaaleista, esimerkiksi elokuvista tai vaikkapa suorajakelumainoksista (Eskola & Suoranta 1998, 15).

Aineistojen analysointiin tarvitaan yhteismitallistamista. Tämä tarkoittaa kerättyjen aineistojen muuttamista tekstimuotoon, jonka jälkeen niitä voidaan analysoida lukemalla tai siirtämällä ne laadullisen tutkimuksen ohjelmistoon esim. tilastoksi. Ohjelma tai tilasto ei kuitenkaan anna lopullista ratkaisua, vaan johtopäätösten teko jää tutkijalle. (Kananen 2015, 83.) Laadullisessa menetelmässä ei käytetä haastattelukysymyksiä, joissa on valmiit vastausvaihtoehdot. Laadullista menetelmää käytettäessä vastaaja saa jäsentää vastauksensa itse. (Vilpas 2015, 1.) Tämän väittämän puitteissa omassa työssäni, opettajien haastattelusuoksissa oli myös määrällisen tutkimusotteen piirteitä, vaikka työni muuten laadullisen tutkimusotteen kriteerit täyttää. Haastatteluissa opettajat arvottivat numeroin videoiden hauskuutta, kiinnostavuutta, hyödyllisyyttä ja ymmärrettävyyttä.

Usein sanotaan, että määrällisellä tutkimusotteella saadaan yleiskäsityksiä ja laadullisella puolestaan yksityiskohtia, mutta tutkimusote ei ratkaise kaikkea. Myös tilastollisella menetelmällä voi päästä yksityiskohtaisempiin tuloksiin. Monessa tutkimuksessa hyödynnetäänkin molempia lähestymistapoja. Sanallisia vastauksia voi esittää tiivistäen myös määrällisillä menetelmillä. (Vehkalahti 2014, 13.) Tutkimusotteita voidaan siis yhdistää ja ne voivat täydentää toisiaan, pääpainon kuitenkin ollessa toisessa (Vilpas 2015, 1).

Kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus edellyttää tietämystä tekijöistä, jotka vaikuttavat tutkittavaan ilmiöön. Määrällisellä tutkimuksella mitataan tekijöitä, eli muuttujia ja niiden suhteiden välistä vuorovaikutusta sekä lasketaan määrällisesti tekijöiden esiintymistä. (Kananen 2011, 12.) Määrälliseen tutkimukseen tutkimusaineisto kerätään kyselyllä tai jo valmiiksi kerätyistä rekistereistä, tietokannoista ja tilastoista (Kananen 2015, 73–74). Määrällisessä tutkimuksessa jo olemassa olevia rekistereitä ja tilastoja voidaan käyttää vertailutietoina tai apu-

na oman tulkinnan vahvistamisessa (Kananen 2015, 73–74). Määrällisessä tutkimuksessa kerätyt tutkimustulokset esitellään monesti taulukkomuotoisena (Kananen 2015, 75). Aineistoja kuvataan erilaisin tunnusluvuin ja ristiintaulukoinnin avulla sekä erilaisilla tilastollisilla menetelmillä esim. korrelaatio- tai regressioanalyysillä (Kananen 2015, 84).

Tutkimukseni aineisto kerättiin seuraamalla verkossa käytyjä keskusteluja ja kommentointeja Poliisileijona-videoista, haastattelemalla opettajia ja havainnoimalla lapsia sekä keskustelemalla heidän kanssaan. Verkossa seuraamani keskustelut on käyty Twitterissä ja Facebookissa. Verkkokeskusteluissa annetut mielipiteet ovat lähinnä aikuisten ajatuksia kanavasta ja videoista. Itse kanavan osion kohderyhmän, eli lasten näkökulma, tutkimukseen saatiin katselemalla valitsemani videot lasten kanssa ja kuuntelemalla heidän mielipiteensä niistä.

Tutkimukseen osallistui Nepenmäen koulun kolme luokkaa opettajineen. Oppilaat olivat ensimmäisen luokan oppilaita, iältään noin 7-vuotiaita. Videot katsottiin huhtikuussa 2017. Jokaisen näiden kolmen luokan kanssa katsottiin kolme videota kerrallaan, eri luokkien kanssa eri päivinä. Tutkimuksessa katsottiin yhdessä lasten kanssa ennalta valitsemani videot ja keskusteltiin heidän kanssaan videoiden herättämistä ajatuksista. Jokaisen katsellun videon jälkeen opettajat esittävät lapsille ennalta sovittuja kysymyksiä kyseisestä videosta ja minä kirjasin muistiin vastauksia ja esille nousseita asioita. Jokaisesta videosta kysyttiin samat kysymykset. Lopuksi kaikkien kolmen videon katsomisen jälkeen herättelin itse keskustelua lasten kanssa kysymällä muutaman kysymyksen Poliisileijona-videoista yleisesti. Lapsille esitetyt kysymykset ja annetut keskustelun aiheet on esitetty liitteessä 1. Keskustelun jälkeen haastattelin opettajia kahden kesken. Opettajien haastattelujen runko on liitteessä 2.

4.3 Triangulaatio

Tutkimuksessani käytän aineiston keräämiseen havainnointia, haastatteluja ja verkossa käytyjä keskusteluja. Tätä voidaan kutsua triangulaatioksi. Triangulaa-

tio tarkoittaa erilaisten aineistojen, teorioiden tai menetelmien käyttöä samassa tutkimuksessa. Triangulaatio voi olla aineisto-, tutkija-, teoria- tai menetelmätriangulaatiota. Jos tutkimuksessa yhdistellään erilaisia aineistoja, esimerkiksi haastatteluja ja tilastotietoja, niin tällaista triangulointia kutsutaan *aineistotriangulaatioksi*. Samaa ilmiötä voi myös tutkia useampi tutkija, jolloin kyseessä on *tutkijatriangulaatio*. *Teoriatrangulaatio* puolestaan viittaa tutkimusaineiston tulkitsemiseen useammilla erilaisilla teorioilla. *Menetelmätriangulaatio* puolestaan käytetään erilaisia aineistonhankinta ja -tutkimusmenetelmiä, esimerkiksi ”koulun työrauhaongelmia voitaisiin tutkia ensin kyselylomakkeella, jotta ongelman yleisyyttä voitaisiin kartoittaa. Havainnoinnilla voitaisiin tutkia ongelman esiintymismuotoja ja haastattelulla paneutua häirikön omiin selitysmalleihin ja tulkintoihin toimintansa syistä.” (Eskola & Suoranta 1998, 69–70.) Tutkimukseni on siis piirteitä niin menetelmätriangulaatiosta kuin aineistotriangulaatiostakin.

Triangulaation käyttöä tutkimuksissa on jonkin verran kyseenalaistettu. Sen sanotaan johtavan ”käsitteellisiin sekaannuksiin, ristiriitojen hyväksymiseen ja teoriattomaan tietoaamiseen”. Näiden taustalla on eri tutkimusmenetelmien perustuminen erilaisiin ihmiskäsityksiin ja erilaiseen tulkitsemiseen tutkimuskohteesta. Esiin on noussut myös kysymys erityyppisten aineistojen yhteensovittamisen soveliaisuudesta. Järkevältä kuitenkin tuntuu ajatus, että erilaiset aineistot ja erilaisilla menetelmillä kerätyt aineistot täydentäisivät toisiaan. (Eskola & Suoranta 1998, 71–72.) Menetelmän sanotaankin sopivan tutkimukseen, jossa tietoa kerätään ihmisten toiminnasta ja sen vaikuttimista. Kun tietoa kerätään useammalla menetelmällä, voidaan poistaa virhelähteitä ja se voi paljastaa ristiriitaisuuksia, jotka muuten voisivat jäädä huomaamatta. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

5 Liikkuva kuva oppimisen tukena

Videoilla on voima sytyttää ja laukaista niissä esitettyihin asioihin liittyvää pohdintaa, keskustelua ja ongelmanratkaisua. Videon rooli oppimisessa on tilanteiden kautta oppimista. Video voi havainnollistaa tilanteita tai siinä voidaan esittää ongelmatilanne katsojan ratkaistavaksi. Liikkuva kuva edesauttaa oppimista, varsinkin kun sitä tuetaan tehtävänannoilla, jotka ovat pedagogisesti perusteltuja. Pelkkä katsominen ei johda syvälliseen oppimiseen. Ennen kaikkea merkitystä on sillä, mitä tehdään ennen ja jälkeen videon katselun. (Hakkarainen & Kumpulainen 2011, 10, 138.) Opinnäytetyöni tutkimuksessakin videoiden katselun jälkeisillä keskusteluilla oli varmasti suuri merkitys videoiden sisällön lopulliseen ymmärrykseen ja niiden mieleenpainuvuuteen.

On olemassa malli, joka kuvaa videoiden ja oppimisen välisiä suhteita. Videon käytöllä voidaan tukea neljää oppimisen ulottuvuutta. Ne ovat näkeminen, sitoutuminen, tekeminen ja kertominen. Ensisijainen ulottuvuus näistä on *näkeminen*. Liikkuva kuva havainnollistaa asioita ja auttaa näkemisen kautta ymmärtämään niitä paremmin. *Sitoutuminen* on puolestaan voima, joka vetää katsojan tilanteeseen tai videolla esitetyn aiheen pariin, ja näin herättää katsojan kiinnostuksen. *Tekemiseen* liittyy asenteiden ja taitojen oppiminen. Videon rooli tässä on mallin esittäjänä, koska asenteita ja taitoja voidaan oppia mallioppimisen kautta. Neljäs ulottuvuus *kertominen*, joka liittyy faktojen ja selitysten oppimiseen ja näitä auttavat videon faktojen mieleen palauttaminen ja videoista päätelmien tekeminen. (Hakkarainen & Kumpulainen 2011, 11–14.)

6 Verkkokeskustelut

Internetin tuomat muutokset ovat muuttaneet perinteistä viestintämaisemaa paljon ja se on suurin syy siihen, miksi verkkoa tutkitaan niin innokkaasti. Tutkimuskohteena verkko on elävä tutkimuskohde ja se voi tuoda haasteita verrattu-

na perinteisen tutkimuksen tekemiseen. (Mykkänen 2013.) Verkon jatkuva liikkeessäolo tekee ilmiöistä vaikeammin rajattavia (Laaksonen ym. 2013, 21). Verkkoa tai sosiaalista mediaa voidaan tutkia yleisenä ilmiönä tai tutkimus voidaan kohdistaa johonkin verkossa tai sosiaalisessa mediassa esiintyvään palveluun tai palvelutyyppiin. Sosiaalisen median tutkimukset kohdistuvat yleensä kullakin ajanhetkellä suosiossa olevaan palveluun. Aiemmin siellä tutkittiin lähinnä blogeja ja keskustelupalstoja, nyttemmin esimerkiksi Twitteria ja Facebookia. Verkon ja sosiaalisen median tutkiminen rakentuu teknologisista, sosiaalisista ja kulttuurisista tasoista (Laaksonen ym. 2013, 17).

Verkko voi olla tutkijalle *väline*, jolla se kerää aineistoja. Verkko voi toimia myös *lähteenä*. Lisäksi verkko voi olla *paikka*, jolloin se nähdään yhteisöllisyyden ja toiminnan paikkana, jossa tutkija on itsekin läsnä. Jos verkosta tutkitaan esimerkiksi teknisiä rakenteita tai toiminnallista luonnetta, silloin verkko itsessään on tutkimuksen *kohde*. (Laaksonen ym. 2013 18–19.) Omassa tutkimuksessani verkko toimii yhtenä lähteenä videoista käytyjen keskustelujen seuraamiseen. Alkuperäisen suunnitelmani mukaan tutkimus olisi tehty varhaiskasvatuksen opettajille verkkokyselynä, silloin verkko olisi toiminut aineistojen keruuvälineenä.

Sosiaalisen median kanavasta riippuen tulisi toiminnan onnistumisen seuraamisessa seurata tykkääjä- ja jakomääriä ja niissä tapahtuvia muutoksia, kommenttien määriä sekä julkaisun nähneiden sitoutuneisuusastetta (Siniaalto 2014, 102). Tutkimukseni tuloksissa nostan esiin joitakin lukuja, esimerkiksi koko kanavan tilaajamäärän, peukutusten ja tykkäysten määriä sekä videoiden näyttökertoja. Julkaisuista voi tarkkailla myös erilaisten sisältötyyppien kiinnostavuutta per jokin demografinen tieto, esimerkiksi kumpaa sukupuolta olevat reagoivat herkemmin kuhunkin julkaisuun (Siniaalto 2014, 102). Omassa tutkimuksessani verkossa käytyjen keskustelujen osalta on jätetty demografisten tietojen määrittelyn kokonaan pois. Keskusteluista olen poiminut vain videoista ilmaistuja mielipiteitä, mielipiteen kertojasta riippumatta. Tutkimuksen muussa osassa tutkimukseen osallistuvien demografisista tiedoista tulee ilmi vain lasten ikä ja koulu sekä haastatteluissa opettajien ammatti.

7 Opettajien haastattelu

Kun halutaan tietää, mitä mieltä joku on jostakin asiasta, tehokkain tapa on kysyä sitä häneltä. Nykyään on kuitenkin perinteisestä kysymys-vastaus-haastattelusta siirrytty keskustelunomaisempaan vuorovaikutukseen. Keskustelussa tutkijan ehdoilla kuitenkin pyritään saamaan ja löytämään vastauksia sekä mielipiteitä tutkijan haluamiin kysymyksiin ja aiheisiin. (Valli & Aaltola 2015a, 27.) ”Haastateltavia ei tulisi tarkastella samanlaisina tasalaatuisina, havaintoyksikköinä, joita kuvattaisiin tietyillä yksilömuuttujilla, vaan erilaisina puhujan asemia edustavina informantteina, jotka valottavat tutkittavaa kokonaisuutta eri puolilta” (Alasuutari 2011, 49). Joskus haastattelu voi kuitenkin olla kivikkoista, jos jokaisen sanan joutuu haastateltavalta nyhtämään. Tavoitteena on vuorovaikutteinen keskustelu, jossa myös haastattelija reagoi haastateltavan kertomuksiin. Pelkkä kysymysten esittäminen ei juuri luontevaa keskustelua rakenna. (Valli & Aaltola 2015a, 36.)

Haastattelutyyppinä ja niiden nimityksiä on useita erilaisia. Haastattelu voi olla *strukturoitu haastattelu*, joka on niin sanottu lomakehaastattelu. Strukturoidussa haastattelussa kaikille haastateltaville kysymykset ovat samoin muotoiltuja ja ne kysytään kaikilta samassa järjestyksessä. *Puolistrukturoitu haastattelu* puolestaan tarkoittaa, että kaikilta haastateltavilta kysytään samat kysymykset, mutta valmiita vastausvaihtoehtoja ei ole. Kysymyksiin on vastattava omin sanoin. Muita haastattelutyyppinä ovat esimerkiksi *teemahaastattelu* ja *avoin haastattelu* sekä *ryhmä- ja puhelinhaastattelut*. Teemahaastattelussa haastattelijalla on lista käsiteltävistä asioista, mutta ei valmiita kysymyksiä. Avointa haastattelua voidaan kutsua myös syvähaastatteluksi ja se muistuttaa lähinnä tavallista keskustelua jostakin tietyistä aiheista. (Valli & Aaltola 2015a, 29.)

Kyselylomake on mittausväline. Kyselytutkimuksessa mittarilla tarkoitetaan kyselyyn valittuja ja tarkoin mietittyjä kysymyksiä ja väitteitä, joilla mitataan vastaajien asenteita ja arvoja erilaisista moniulotteisista ilmiöistä. Yleensä nämä ilmiöt ovat muuttuvia tai ilmenevät eri ympäristöissä ja konteksteissa eri tavoin.

(Vehkalahti 2014, 11–12.) Kyselytutkimuksissa kysymykset esitetään sanallisesti, mutta vastaukset ilmaistaan numeerisesti. Kuitenkin kysymyksiä, joiden esittäminen numeroina olisi epäkäytännöllistä, voidaan täydentää sanallisesti vastattavilla kysymyksillä. Näin ollen kyselyaineistot koostuvat pääosin mitatuista luvuista ja numeroista. (Vehkalahti 2014, 13.) Sovelsin tätä kyselytutkimuksen teoriaa omassa työssäni tehdyissä opettajien haastatteluissa. Haastattelussa pyysin opettajia arvioimaan numeerisesti näkökulmia, joiden pohjalta tutkimusta tein. Avoimien sanallisesti vastattavien kysymysten rinnalla opettajat arvottivat numeroin videoista niiden hauskuutta, kiinnostavuutta, ymmärrettävyyttä ja hyödyllisyyttä.

Varsinaisessa kyselytutkimuksen kyselylomakkeessa avoimiin kysymyksiin saatetaan jättää helposti vastaamatta, mutta sieltä voi myös saada vastauksia, joissa ilmenee uusia asioita, joita ei etukäteen ole osattu ottaa huomioon (Heikkilä 2014, 47–49). Juuri tästä syystä halusin omien haastattelujen olevan osittain puolistrukturoituja, jossa on avoimia kysymyksiä valmiiden numeraalisten vastausten lisäksi. Avoimet kysymykset antoivat mahdollisuuden vapaaseen keskusteluun aiheesta, vaikka haastattelut eivät varsinaisesti avoimia haastatteluja olleetkaan.

8 Havainnointi

Havainnointia eli observointia voidaan käyttää aineistonkeruumenetelmänä. Havainnoinnissa informaation vastaanottamiseen tarvitaan kaikkia aisteja. (Valli & Aaltola 2015a, 146–147.) Havainnoinnissa verbaalisen ilmaisun havainnoinnin lisäksi havainnointi tulee kohdistaa myös eleisiin, ilmeisiin, asentoihin ja muihin ei verbaalisiin seikkoihin. Havaintoja voidaan tehdä esimerkiksi tapahtumista, käyttäytymisestä tai fyysisistä kohteista. Tieteellinen havainnointi on systemaattista tarkkailua, ei vain satunnaista katselemista. (Saaranen- Kauppinen & Puusniekka 2006.) Havainnoimalla saatuja havaintoja ei tule itsestään pitää tuloksina. Havainnot ovat vain johtolankoja, joita tulkitsemalla päästään

havainnoista tuloksiin. (Alasuutari 2011, 78.) Havainnointia voi yhdistellä muilla aineistonkeruumenetelmillä hankittuihin aineistoihin (Valli & Aaltola 2015, 150), mutta sitä voidaan käyttää myös itsenäisesti. Aineistonkeruumenetelmänä havainnointi sopii hyvin laadullisen tutkimuksen menetelmäksi. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.) ”Voidaan sanoa, että kyselyllä tai teemahaastattelulla saadaan luut – runko ilmiön tarkasteluun ja havainnoimalla voidaan liittää siihen lihat ympärille. Havainnointitiedon avulla saadaan kuvailevaa tietoa syventämään haastatteluaineistoa.” (Valli & Aaltola 2015a, 150.)

Havainnointi voi olla osallistuvaa tai ei-osallistuvaa. Osallistuvassa havainnoinnissa tutkijalla on aktiivinen rooli havainnoitavassa toiminnassa. Ei-osallistuvassa havainnoinnissa tutkija puolestaan pitäytyy havainnoijana. Havainnointia suunniteltaessa tulee tarkasti miettiä, mikä havainnoijan rooli tulee olemaan. Se, kuinka näkyvä tutkijan rooli havainnoinnin aikana on, voidaan erotella neljään osaan. Havainnoitsijan positio suhteessa havainnoitavaan kohteeseen voi olla täysin osallistuva, osallistuja havainnoitsijana, havainnoitsija osallistujana tai täysin havainnoitsija. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Opinnäytetyöni havainnointitilanteissa näkisin itseni kuuluvan kategoriaan havainnoitsija osallistujana, koska loppukeskustelussa minä esitin kysymyksiä ja aiheita, joista keskusteltiin. Yksittäisten videoiden katsomisen jälkeen kysymykset lapsille esitti opettaja ja minä kirjasin muistiinpanoja vastauksista ja mielipiteistä. Laadullisessa tutkimuksessa tutkimuskenttään perehdytään usein osallistuvan havainnoinnin avulla ja yritetään tavoitella kohderyhmän ajattelutapaa heidän näkökulmasta (Valli & Aaltola 2015b, 80). Kenttätyö onkin paras tapa tarkastella ja päästä lähelle tutkittavaa kohdetta. Tutkijan tulee pyrkiä tavoittamaan tutkittavien oma näkökulma manipuloimatta tutkimustilannetta ja tällöin voidaan puhua naturalistisesta otteesta. (Eskola & Suoranta 1998, 16.)

Piilohavainnoinnissa havainnoitavat eivät edes tiedä olevansa havainnoinnin kohteena. Tavallisesti tutkijan osallistuminen kuitenkin yhdistetään havainnointiin. Tarpeelliseksi katsomissaan tilanteissa tutkija voi osallistua tilanteeseen ja joissakin kohden vain tarkkailla. Edellä mainittu havainnoitsijan täydellisen osal-

listumisen muoto on suhteellisen harvinainen, se voi kuitenkin toimia, jos havainnoitsija on luonnostaan havainnoitavan yhteisön jäsen. (Valli & Aaltola 2015a, 151–153.)

Havainnoinnin toteutus tulee suunnitella huolella. Havainnoinnin tulee olla systemaattista ja loogista, ja sen on tapahduttava ilman ennakoasenteita. Havainnoinnin dokumentointi on oltava yksityiskohtaista, tarkkaa ja täsmällistä. Havainnoinnin tulosten tulee olla puolueettomia ja perustua tosiasioihin. Ei ole olemassa kuitenkaan yhtä oikeaa tapaa toteuttaa havainnointia. Jokaisella havainnoitsijalla on omanlaisensa havainnointikyky ja yksilölliset uskomukset. (Koivunen & Lehtinen 2015, 63 – 64.)

9 Lapsinäkökulmainen tutkimus

Lasten osallistuminen tutkimukseen tuo tutkimuksen tekemiselle omat haasteensa. Lapsinäkökulmainen tutkimus tarkoittaa, että tutkimuksessa syvennyttään lasten näkökulmiin, kokemuksiin ja painotuksiin asioissa. Lapsinäkökulma vaikuttaa koko tutkimusprosessiin, niin aineiston keräämiseen, menetelmän valintaan, kuin myös johtopäätösten tekemiseen. (Karlsson 2009.) Lapsiin kohdistuvassa tutkimuksessa portinvartijoina tutkimuksen tekemiselle toimivat viranomaiset ja tutkimukseen osallistuvien lasten huoltajat. Tutkimuksen tekijän on saatava näiden tahojen hyväksyntä, jotta voidaan tutkia ryhmää, jonka ei katso ta itse kykenevän tekemään päätöstä tutkimukseen osallistumisesta. (Nurminen 2010, 23.) Omassa tutkimuksessani lapsi ei kuitenkaan ollut itse tutkimuksen kohde vaan ennemminkin tiedonantaja. Tutkimukselle kuitenkin haettiin tutkimuslupa ja tutkimukseen osallistuvien lasten huoltajien suostumus.

Lasten mielipiteiden ja tunteiden ilmaisun tulkinta voi olla haastavaa. Lapset voivat olla avoimia, hyvinkin suorasanaisia ja kerronta voi olla moninaista. Toisaalta heidän ilmaisunsa voi olla epäselvää ja lyhytsanaista. (Roos & Rutanen 2014, 29.) Näistä syistä johtuen ajattelin aluksi, että Poliisileijona-videoiden kat-

selut lasten kanssa olisi videoitu. Olisin päässyt tarkastelemaan katselu- ja keskusteluhetkiä myöhemmin uudestaan ja ehkä huomannut jotain, mikä nyt ilman taltiointia saattoi jäädä huomaamatta. Päädyin kuitenkin lopulta siihen, että katseluita ja keskusteluita ei videoida. Videointi olisi saattanut vaikeuttaa joidenkin lasten lupaa osallistua tutkimukseen. Toiseksi luulen, että lapset olivat katselu- ja keskusteluhetkellä avoimempia ja aidompia näin, kuin jos joku olisi samaan aikaan heitä kuvannut.

10 Tutkimustulokset

10.1 Video 1: Eksyminen

112/eksyminen-videolla kaksi poikaa on Pokemonjahdissa, ja he harhautuvat metsään tuntemattomalle reitille. Videolla opastetaan, mitä tulee tehdä jos eksyy, ja tärkeänä asiana nostetaan esiin hätänumeroon soittaminen. Valitsin tämän videon Pokemon Go! -pelin suosion takia, jotta se herättelisi lapsia ajattelemaan omaa ja muiden turvallisuutta peliä pelattaessa. Video julkaistiin Poliisi-tubessa 5.2.2017. Ensimmäisen reilun kolmen kuukauden aikana se on katsottu lähes 2 200 kertaa. YouTubessa Tykkään tästä -peukkuja videolle on kertynyt 30 kpl ja en tykkää tästä -klikkauksia 29 kpl. Videon kesto on 2 minuuttia 32 sekuntia. Facebookissa Suomen poliisi -profiilin jakamana video on saanut 309 tykkäystä, näyttökertoja melkein 13 000 ja se on jaettu 13 kertaa. Twitterissä puolestaan video on saanut Suomen poliisi -käyttäjän jakamana 3 tykkäystä ja se on uudelleen twiitattu 2 kertaa. Videon sisällöstä käytyjä keskusteluja en verkosta löytänyt.

Video herätti lasten keskuudessa paljon keskustelua lasten omista kokemistaan eksymisistä ja miten niistä on selvitty. Video innoitti lapset keksimään myös muita ratkaisuja, kuinka videolla esiintyvät eksyneet pojat olisivat voineet toimia. Esiin nousi muun muassa omien jalanjälkien seuraaminen (mudasta tai talvella lumesta), vanhemmille soittaminen ja maamerkkien tai tienviittojen etsiminen.

Näissä keskusteluissa joka luokassa joku oppilaista nosti esiin ajatuksen, että miten Pokemon Go! -pelin kanssa voi eksyä, koska siinä näkyy koko ajan kartta missä on menossa. Pokestoppien sanottiin olevan yleensä aika julkisilla paikoilla. Videossa ihmetystä herätti Pokestopin olo keskellä metsää.

Videota katsottiin keskittyneesti ja jännittyneen näköisinä. Missään luokassa kukaan ei hiiskunut sanakaan videon aikana. Videon tunnusmusiikin soidessa nähtävissä oli hymyjä ja hytkyntää. Orkesterin ja musiikin ilmestyttyä videoon, havaittavissa oli jonkin verran säikähtäneitä ilmeitä. Musiikista loppujen lopuksi kuitenkin pidettiin ja sen yhteys videossa olevaan opetukseen oivallettiin. Videolla orkesteri soittaa ja laulaa eksymisestä ja hätänumerosta, siinä toistellaan numeroita 1, 1 ja 2. Muutenkin videon sisältö ja sanoma ymmärrettiin. Kysyttäessä mitä opit videosta, mainittiin muun muassa se, että itselle vieraisiin paikkoihin ei tule lähteä ja puhelin olisi hyvä olla mukana aina. Keskusteluissa ilmeni, että eksymistä asiana pidettiin hieman pelottavana ja kurjana.

Videossa pidettiin poikien osaamisesta soittaa hätänumeroon ja siitä, että he lopulta selviytyivät pois metsästä. Moni oppilaista kertoi itsekin pelaavansa Pokemon Go! -peliä ja he sanoivat sen olevan hyvä valinta tähän videoon. Videon sanottiin olevan liian lyhyt ja siihen kaivattiin enemmän jännitystä. Oppilaat miettivät, kuinka jännitystä olisi videoon saatu enemmän. He päätyivät siihen, että pojat olisivat voineet videolla eksyä enemmän, pidemmäksi aikaa ja syvempään metsään. Jännittävämpää olisi ollut, jos oikeat poliisit olisivat pojat metsästä pelastaneet. Kysyttäessä videon hauskuudesta kaikki viittasivat. Hauskana pidettiin kaikissa muissakin Poliisileijona-videoissa toistuvasti esiintyviä elementtejä, kuten Poliisileijonan asua ja Poliisileijonan ilmestymistä sekä tunnusmusiikkia. Tutkimukseen osallistuvien lasten keskuudessa pääsääntöisesti tästä videosta pidettiin näytettävistä videoista eniten.

10.2 Video 2: Liikennesäännöt/Liikennelaulu

Ensimmäisen luokan oppilaat ovat liikenteessä niitä kaikkein pienimpiä, ilman mukana olevaa aikuista, kulkevia henkilöitä. Tästä syystä koin tärkeänä valita tämän videon tutkimukseen mukaan katseltavaksi. Videolla poika kulkee kaupungilla pehmolelu poliisileijonan kanssa ja huomaa miehen, joka tuijottaa puhelinta kävellessään. Mies on ylittämässä tietä, eikä huomaa pyöräilijää, joten poika kutsuu Poliisileijonan ja he yhdessä puuttuvat tilanteeseen ja estävät törmäyksen. Video kestää 2 minuuttia 8 sekuntia. Se on julkaistu Poliisitubessa 19.2.2017 ja näyttökertoja sillä on ensimmäisen kolmen kuukauden aikana kertynyt 1 385 kertaa. Yläpeukkuja video on kerännyt 20 kpl ja alapeukkuja 19 kpl. Tätä videota en löytänyt Facebookista kenenkään jakamana. Twitterissä Suomen poliisi -käyttäjän jakamana, video on saanut 14 sydäntä ja se on uudelleen twiitattu 7 kertaa. Keskusteluja tästäkään videosta ei verkosta löytynyt.

Videota seurattiin mielenkiinnolla ja keskittyneesti. Videossa on mukana lapsille entuudestaan tuttu Liikennelaulu, siitä pidettiin ja videota katsoessa sen mukana laulettiin. Videon tarkoituksiksi nähtiin herätellä ajatuksia liikenteessä liikkuvan valppauden tärkeydestä. Kahdessa luokassa lapset kiinnittivät tähän huomiota ja se herätti paljon keskustelua puhelimen käytöstä liikenteessä liikkuesssa. Yhden luokan oppilaat puolestaan korostivat keskusteluissa liikennesääntöjen noudattamisen tärkeyttä. Videon opetusta ja sisältöä pidettiin ymmärrettävänä ja keskusteluissa tuli ilmi, että ne ymmärrettiin hyvin. Lähestulkoon kaikki olivat sitä mieltä, että liikenteessä liikkuesssa ei tulisi käyttää puhelinta ollenkaan tai ainakin tulisi pysähtyä, jos puhelimen käytölle on tarvetta. Joku mainitsi haluavansa näyttää videon isälleen, koska sanoi isän käyttävän puhelinta autolla ajaessaan.

Videon tapahtumista lapset miettivät, kenelle kaikille vahinkoa olisi tullut, jos törmäys olisi ehtinyt tapahtua. Lisäksi kiinnitettiin huomiota siihen, miksi pyöräilijä ei huomionnut ja väistänyt jalankulkijaa ollenkaan. Videoon kaivattiin enemmän puhetta ja sen toivottiin olevan pidempi ja jännittävämpi. Videon sanottiin olevan tylsempi kuin edellisen eksymistä käsittelevän videon, mutta videon mu-

siikkia pidettiin miellyttävämpänä. Videosta löytyi pieniä yksityiskohtia, joista pidettiin ja niihin kiinnitettiin huomiota. Näitä kohtia olivat, kun lapsi näytti kädelä liikennemerkkiä aikuiselle ja se, että mies odotti kännykän kanssa tien laidassa hetken, tämän sanottiin lisäävän jännitystä. Hyvänä asiana tässäkin videossa pidettiin sitä, että lapsi ja Poliisileijona puuttuivat tilanteeseen ja törmäys saatiin estettyä.

10.3 Video 3: Sosiaalinen media

Sosiaalinen media -video on ensimmäinen Poliisitubessa julkaistu Poliisileijona-video. Julkaisupäivämäärä on 12.1.2017, ja 24.4.2017 mennessä se on katsottu 44 596 kertaa eli ylivoimaisesti eniten kaikista Poliisileijona-videoista. Videon kesto on tasan 2 minuuttia. Yläpeukun videolle on antanut 104 henkilöä, alapeukutettu sitä on puolestaan jopa 1725 kertaa.

Sosiaalisessa mediassa käyttäytymistä käsittelevässä videossa Alma ja hänen äitinsä istuvat sohvalla. Alma piirtää ja äiti näppäilee tablettia. Alma kiinnostuu äidin tekemisistä ja saa kuulla, että äiti kirjoittaa vihaista viestiä jonkun poliitikon Facebook-seinälle. Almasta tämä ei ole oikein, ja hän kutsuu paikalle Poliisileijonan. Videon sanoma on, että sosiaaliseen mediaan eikä nettiin saa laittaa mitään asiatonta ja toisesta ihmisestä pahan kirjoittelu voi olla jopa rikollista. Sosiaalinen media tuskin on vielä käytössä tutkimukseen osallistuvilla ensimmäisen luokan oppilailta. Valitsin videon tutkimukseen kuitenkin mukaan sen saaman julkisuuden vuoksi. Verkkokeskusteluista ja kommenteista tulee ilmi, että video on herättänyt aikuisten keskuudessa paheksuntaa. Tutkimuksella halusin nostaa esiin lasten näkökulman videosta.

Sosiaalinen media -video on herättänyt verkossa eniten keskustelua verrattuna muihin Poliisileijona-videoihin. Suurimmaksi osaksi videosta on kommentoitu negatiiviseen sävyyn ja videon sanotaan jopa nostattaneen viharyöpyn. Videon ollessa osion ensimmäinen julkaisu kritiikki kohdistui osaltaan myös koko Poliisitubeen. Koko kanavaan kohdistuneessa kritiikissä on noussut esiin mielipiteitä

kanavan tuottamiseen kulutetusta ajasta ja rahasta sekä muun muassa YouTube:ssa estetystä videoiden kommentoinnin mahdollisuudesta.

Sosiaalinen media -videon osalta keskusteluissa ja kommentoinneissa on toistuvasti noussut esiin tietyt asiat. Näissä kommenteissa videon on mainittu kannustavan lapsia asettumaan aikuisia vastaan, puhuttu vasikoinnista, lasten aivopesusta ja siitä, että lapsen tehtävä ei ole neuvoa tai kasvattaa vanhempaa. Video on myös herättänyt ajatuksia siitä, eikö poliitikkoja saa arvostella. Useasti nousi esiin myös se, että videosta uutisoitiin negatiiviseen sävyyn Suomen ulkopuolellakin. Yksittäisissä kommenteissa videon on sanottu kannustavan sananvapautta vastaan ja sitä on moitittu myös räikeäksi propagandaksi. Jonkun keskusteluun osallistuvan mielestä videossa on myös käytetty väärin lapsen viattomuutta. Lasten näkökulma videosta poikkeaa täysin verkossa käydyistä keskusteluista. Lapset pitivät videoissa hyvänä asiana sitä, että lapsi oli se, joka neuvoi aikuisia.

Videon katselussa videon nimi herätti huokailuja. Osa lapsista ymmärsi videon sisällön ja ajatuksen täysin, ja heidän keskuudessaan nousi esille sosiaaliseen mediaan kirjoitettujen asioiden näkyvyys, pysyvyys ja laajuus. Todettiin, että kuka tahansa voi nähdä sinne kirjoitettuja asioita ja ymmärrettiin, että kirjoitukset voivat levitä laajastikin. Osalta videon sisältö meni hieman ohi, koska he eivät ymmärtäneet edes, mikä on Facebook-seinä. Kukaan ei kiinnittänyt huomiota siihen, että äiti kirjoitti juuri poliitikon seinälle. Poliisileijonankin sanottiin ilmestyneen siksi, että äiti ei näyttänyt tyttärelle, mitä oli kirjoittamassa. Kiinnitettiin kuitenkin huomiota siihen, että kenestäkään ei saa kirjoitella tuhmasti. Keskusteluissa nousi lasten esiin nostamana rakentavasti myös se, että asioista voidaan olla eri mieltä, mutta sen voi esittää kohteliaasti ja nätisti.

Vaikka videon sisältö ei ihan kaikille auennut, sai se kuitenkin osakseen suosiota lähinnä siinä esitetyn musiikin ansiosta. Jo videota katsoessa musiikki sai osan lapsista liikehtimään. Videon jälkeen todettiin, että olisi ollut hienoa, jos lapset olisivat videolla poliisipuvut päällä räpänneet siinä esitetyn kappaleen. Videossa oltiin tyytyväisiä myös siihen, että siinä puhuttiin enemmän. Hyväksi ja

hauskaksi asiaksi, musiikin lisäksi, mainittiin vain poliisileijonan ilmestyminen ja se, että äiti ei kirjoittanutkaan sitä mitä aikoi. Ihmetystä herätti, miksi ei kerrottu mitä äiti olisi kirjoittanut. Ymmärrettiin kuitenkin, että äiti olisi halunnut loukata jotakin, ihmeteltiin miksi ja miksi äiti ei olisi voinut sanoa suoraan sille kenelle oli kirjoittamassa. Aihe siis koettiin osittain vaikeaksi. Ymmärrettiin kuitenkin, että toisista pahan kirjoittelu nettiin voi olla jopa rikollista.

10.4 Yhteenveto videoista ja niiden katseluista

Tutkimukseen osallistuvilla kolmella luokalla on yhteensä 63 oppilasta. Videoiden katselukertoina poissa oli yhteensä neljä oppilasta ja kolme ei ollut saanut huoltajilta lupaa osallistua tutkimukseen. Näin ollen tutkimukseen osallistui viisikymmentäkuusi oppilasta. Näistä oppilaista vain kolme ilmoitti aiemmin kuullensa Poliisileijonasta tai katselleensa Poliisileijona-videoita. Kaikki luokat odottivat jännittyneinä videoiden katsomista. Jännitystä ja hämmennystä aiheutti huoltajilta tarvittava lupa tutkimukseen osallistumiselle. Lapset luulivat näkevänsä ja kokevansa jotain jännittävämpääkin, kuin mitä todellisuudessa tapahtui. Jouduin selittämään, minkä vuoksi lupa tutkimukseen osallistumiselle tarvittiin. Odotus oli innostunut. Innostuneisuutta herätti se, kun kerroin tutkimuksestani ja sen tarkoituksesta sekä heidän antamiensa mielipiteiden mahdollisesta vaikutuksesta mahdollisesti jatkossa ilmestyviin Poliisileijona-videoihin.

Yleisesti ottaen Poliisileijona-videoista pidettiin. Aluksi ihmeteltiin lelun muuttamista ”oikeaksi” Poliisileijonaksi. Kun idea oivallettiin, niin siitä kuitenkin pidettiin. Ihmetystä herätti idean poikkeavuus eksymistä käsittelevässä videossa, jossa ei ollut lelua joka muuttui. Videossa pojat soittavat hätänumeroon ja Poliisileijona vain poksahuttaa paikalle. Yleisesti pidettiin myös siitä tavasta, että lapsi on se, joka puuttuu asioihin ja kutsuu Poliisileijonan apuun. Poliisileijonan asu ja lasten poliisipuvut saivat kehuja. Videokohtaisten musiikkikappaleiden ja tunnusmusiikin sanottiin jäävän mieleen ja niistä pidettiin.

Videot jaksettiin katsoa yhtä luokkaa lukuun ottamatta todella hienosti. Tämän yhden luokan kohdalla videot kyllä katsottiin, mutta viimeisen videon kohdalla oli selvästi jo havaittavissa levottomuutta. Kaikki eivät malttaneet pysyä paikoillaan tai olla hiljaa. Samaisessa luokassa käydyissä keskusteluissa juttu harhaili muihin asioihin useaan otteeseen. Kyseiselle luokalle kolme videota oli kerralla katsottavaksi liikaa. Yleisesti ottaen videoita olisi kuitenkin haluttu katsoa enemmän. Luokissa kysyttiin, mistä videoita voi jatkossa katsoa.

Kaikkia videoita pidettiin liian lyhyenä ja niihin toivottiin enemmän jännitystä. Lisäksi kritiikkiä sai se, että Poliisileijona ajoi poliisiautoa pää ikkunasta ulkona. Tämäkin osoittaa, että lapset katsoivat videoita hyvinkin tarkasti ja kiinnittivät huomiota pieniinkin epäkohtiin. Pääsääntöisesti parhaana videona pidettiin Ek-syminen-videota. Syyksi tähän mainittiin sen olevan jännittävin. Jännittävää oppilaiden mielestä olisi ollut video, jossa Poliisileijona ottaisi kiinni oikean varkaan. Osa mainitsi parhaaksi videoksi musiikkinsa takia Sosiaalinen media -videon. Hyväksi asiaksi videoissa mainittiin se, että videoissa autettiin ja saatiin ongelmiin apua. Hauskaksi kehuttiin musiikkia ja hahmojen asuja. Kiinnostavimmaksi asiaksi kerrottiin Poliisileijonan ilmestyminen. Videoiden kiinnostavuudesta kertoo halu katsoa videoita lisää jatkossa, niidenkin kohdalla joille nyt kolme videota oli kerralla liikaa.

Videot innoittivat lapset myös hyvin keksimään tilanteita, joissa Poliisileijonan voisi kutsua apuun. Kuvitteelliseksi tilanteeksi mainittiin muun muassa se, jos tiikeri tulisi syömään itseä. Todellisempiakin tilanteita kuitenkin keksittiin, esimerkiksi kiusaaminen, jos joku varastaisi jotain tai sattuisi jokin onnettomuus. Joku mainitsi myös, että Poliisileijonan voisi kutsua paikalle, jos joku kurkkii omasta ikkunasta sisään. Moni lapsista sanoi videoiden olevan sopivia juuri heidän ikäisilleen, mutta jotkut olivat sitä mieltä, että videoita voisi hyvin katsella aikuisetkin. Taulukoon 1 on koottu videoista saatuja lasten mielipiteitä, tutkimustulosten selkeyttämiseksi.

Taulukko 1. Lasten mielipiteitä Poliisileijona-videoista.

Hauskana pidettyjä asioita	<ul style="list-style-type: none"> - musiikki - Poliisileijonan asu - Poliisileijonan ilmestyminen - lasten poliisipuvut
Positiivisia asioita	<ul style="list-style-type: none"> - musiikki - lasta lähellä olevat aiheet - lapsen näyttäminen osaavana tekijänä (lapsi puuttui asioihin ja neuvoi aikuista) - tutut asiat videoissa (esimerkiksi Liikennelaulu ja Pokemon Go! -peli)
Negatiivisia asioita	<ul style="list-style-type: none"> - videot liian lyhyitä - toivottiin enemmän jännitystä - olisi haluttu nähdä oikeita poliiseja työssä - puheen vähyys
Kiinnostavuus	<ul style="list-style-type: none"> - videoita haluttiin katsoa jatkossakin - tutut aiheet (omat ja läheisten kokemukset) - tuttuja asioita (laulu, peli) - leijonan ilmestyminen - pääsääntöisesti jaksettiin katsoa hyvin - videot herättivät keskustelua

10.5 Opettajien näkökulma

Haastattelussa avointen kysymysten lisäksi opettajat arvottivat tiettyjä seikkoja videoista myös numeroin. Asteikko oli 1–10, jossa 1 oli huono ja 10 hyvä. Opettajien antamien numeroiden keskiarvot olivat videoiden hauskuudesta 7, kiinnostavuudesta 9, ymmärrettävyydestä 10 ja hyödyllisyydestä 9,7. Opettajien mielestä videot sopivat hyvin turvallisuusaiheisen opetuksen tueksi ja kyseisistä aiheista käytävien keskustelujen avaajiksi. Kanavan sanottiin olevan hyvä tapa nostaa esiin videoilla käsiteltyjä aiheita. Videoita pidettiin opettavaisina ja jokainen opettaja sanoi oppilaidensa kanssa katsovan Poliisileijona-videoita jatkosakin.

Kahden opettajan mielestä videot olivat liian lyhyitä. Esimerkiksi Eksyminen-videon sanottiin jäävän vähän vaisuksi. Se olisi voinut kestää pidempään, jotta lapselle olisi kerinnyt tulla jännityksen tunne siitä, että miten tässä käy. Yksi opettajista piti kaikkia videoita sopivan mittaisina. Videoiden aiheita pidettiin hyvinä ja hyödyllisinä. Opettajien mielestä oli hyvä, että aiheet ovat lasta lähellä olevia ja liittyvät arkisiin tilanteisiin. Myös lapsille tuttujen laulujen mukana olo koettiin hyväksi, esimerkiksi Liikennelaulu. Musiikista videoissa pidettiin muutenkin ja hyväksi todettiin, että myös lapset ovat itse mukana kuorossa laulamassa. Musiikin määrää videoissa pidettiin sopivana.

Videoissa esiintyvien hahmojen sanottiin olevan hauskasti tehtyjä. Positiiviseksi asiaksi mainittiin myös videoiden värikkyys. Videoita pidettiin pääsääntöisesti selkeänä. Poikkeuksena Eksyminen-videon sanottiin olevan sekavampi, jota aiheutti kuoron äkillinen ilmestyminen ja kuvan taas vaihtuminen tapahtumiin. Myös nopeasti vaihtuvat kuvakulmat loivat yhden opettajan mielestä videoon sekavuutta. Opettajista oli tärkeää, että videoissa poliisi oli tehty lähelle lasta. Hyvää oli myös se, että lapset olivat videoissa itse mukana esittämässä niitä. Opettajien mielestä lasten näkökulmaa videoiden opetukseen avasi paremmin se, että lapsi oli se, joka neuvoi aikuista.

Yksi opettajista piti Eksyminen ja Liikennekäyttäytyminen -videoita hieman lapsellisena. Yksi puolestaan piti Sosiaalinen media -videota liian vaikea tajuisena lapsen silmiin. Hän mietti, olisiko asiaa selventänyt se, jos videossa olisi tullut ilmi, mitä loukkaavalla tekstillä tässä tarkoitettiin. Muuten videoita pidettiin kohderyhmälle sopivina. Arveltiin kuitenkin, että vanhemmat kuin toisen luokan oppilaat voisivat jo pitää videoita itselleen liian yksinkertaisina. Seuraavalle sivulle on koottuna taulukkomuotoon yhteenveto (taulukko 2) opettajilta saaduista mielipiteistä.

Taulukko 2. Opettajien mielipiteitä Poliisileijona-videoista.

Hauskuus	7	
Kiinnostavuus	9	Asteikko 1-10
Ymmärrettävyys	10	1=huono 10= hyvä
Hyödyllisyys	9,7	
Positiiviset asiat	<ul style="list-style-type: none"> - sopivat turvallisuusaiheisen opetuksen tueksi - toimivat hyvin keskustelunavaajina - hyvä tapa nostaa esiin videoilla olleita aiheita - pidettiin opettavaisina - aiheet hyviä ja hyödyllisiä - aiheet lähellä lasta - aiheet liittyivät arkisiin tilanteisiin - lapsille tuttuja asioita (musiikki, peli) - lapset itse laulamassa ja esittämässä - lapsien näyttäminen osaavina tekijöinä - videot värikkäitä - videot hauskesti tehtyjä - ikäryhmälle sopivia (suurin osa) - musiikki ja sen määrä 	

Negatiiviset asiat	<ul style="list-style-type: none"> - liian lyhyitä - enemmän jännitystä - osin sekavia (liian vaihtelevat kuvakulmat) - osa liian lapsellisia
--------------------	---

11 Tutkimuksen eettisyys ja tutkimustulosten luotettavuus

Yleisesti tutkimusten eettiset kysymykset liittyvät tutkimusten tiedonhankintaan ja tiedonkäyttöön liittyviin seikkoihin (Eskola & Suoranta 1998, 52). Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohjeiston mukaan tutkimukselle tulee ensinnäkin hankkia tutkimuslupa (HTK-ohje 2012, 6). Opinnäytetyössäni tutkimuslupa haettiin Joensuun kaupungin omalla tutkimuslupahakemuksella ja se lähetettiin tutkimukseen osallistuvan koulun rehtorille. Lisäksi tutkimukseen tarvittiin jokaisen tutkimukseen osallistuvan alaikäisen oppilaan huoltajan lupa. Lupakysely lähetettiin huoltajille Wilma-järjestelmän kautta sähköisesti. Luvan kyselyn yhteydessä tiedotettiin, mitä tutkimuksessa tehdään ja miksi, mihin tuloksia käytetään ja missä ne julkaistaan. Lisäksi mainittiin, mitä tietoja osallistuvista tulee julki, näitä olivat vain lapsen ikä ja koulu.

”Tutkimukseen sovelletaan tieteellisen tutkimuksen kriteerien mukaisia ja eettisesti kestäviä tiedonhankinta-, tutkimus- ja arviointimenetelmiä. Tutkimuksessa toteutetaan tieteellisen tiedon luonteeseen kuuluvaa avoimuutta ja vastuullista tiedeviestintää tutkimuksen tuloksia julkaistaessa”. (HTK-ohje 2012, 6.) Työssäni käyttämiä verkkokeskusteluista poimittuja mielipiteitä sekä lasten ja opettajien mielipiteitä olen käyttänyt sellaisenaan, mitenkään niitä muuttamatta. ”Tutkimus suunnitellaan ja toteutetaan ja siitä raportoidaan sekä siinä syntyneet tietoaineistot tallennetaan tieteelliselle tiedolle asetettujen vaatimusten edellyttämällä tavalla” (HTK-ohje 2012, 6). Opinnäytetyötäni varten kerätyt tausta-aineistot ovat ainoastaan käsin kirjoitettuja muistiinpanoja, jotka hävitetään työn valmis-

tuttua. Jäljelle jää valmis opinnäytetyö, joka julkaistaan Theseus tietokannassa ja lähetetään työn toimeksiantajalle Poliisihallitukseen.

Videointi havainnointimenetelmänä antaa luotettavimmat tulokset, koska sen avulla havainnointitilanteeseen päästään palaamaan uudelleen. Videointi koetaan monesti kuitenkin liian työlääksi. (Koivunen & Lehtinen 2015, 58–59.) Tästä syystä en itsekään videoinut havainnointitilanteita, vaikka se aluksi suunnitelmissa olikin. Ajattelin myös, että lapset käyttäytyisivät luonnollisemmin ja olisivat avoimempia, jos heitä ei kuvata samalla. Lisäksi ajattelin videoinnin evään useamman lapsen luvan osallistua tutkimukseen. Havainnoinnit videoiden katselutilanteista ovat siis omien muistiinpanojeni varassa. Tästä syystä teimme luokkien opettajien kanssa yhteistyötä ja opettajat kyselivät lapsilta listaamiani asioita ja minä pystyin keskittymään muistiinpanojen kirjaamiseen. Lopuksi kuitenkin keskustelimme yhteisesti. Muistiinpanot sain tehtyä kattavasti ja tarkasti, joten en usko videoinnin puutteen tässä tapauksessa tuloksia epäluotettavampaan suuntaan muuttavan.

Tutkimuksen tulokset puolestaan voisivat olla luotettavammat tai ainakin yleistettävämmät, jos tutkimukseen olisi osallistunut enemmän oppilaita, eri-ikäisiä oppilaita ja jos videoita olisi katsottu useampi. Myös opettajien mielipiteitä olisi voinut olla nykyistä enemmän. Näitä seikkoja kuitenkin rajoittaa opinnäytetyön laajuus. Nyt kun tutkimukseen osallistui vain samanikäisiä, ensimmäisen luokan oppilaita, niin tulokset ovat ainakin sen osalta eri luokkien välillä vertailukelpoisia. Tutkimustulosten yleistettävyyttä parantavatkin mahdolliset vertailuasemat (Eskola & Suoranta). Pidän tutkimustuloksia luotettavana muun muassa eri luokkien välillä toistuvien samanlaisten vastausten ja mielipiteiden vuoksi. Tätä luotettavuutta tukee myös se, että mielipiteet osattiin perustella ja nekin olivat yhtenäisiä. Esimerkkinä 112/Eksyminen-video; sen sanottiin olevan liian lyhyt ja siihen toivottiin lisää jännitystä. Todettiin, että jos video olisi ollut pidempi ja lapset siinä olisivat eksyneet enemmän metsään, niin video olisi ollut myös jännittävämpi.

Mietin edellä, olisivatko tutkimukseni tulokset yleistettävämpiä, jos tutkimuksen aineisto olisi ollut laajempi, niin ikähaarukaltaan, osallistujamäärältään kuin katselluiden videoidenkin määrältä. Yleistettävyyden kriteerinä voidaan pitää järkevää aineiston kokoamista. Tämä tarkoittaa esimerkiksi haastatteluissa sitä, että haastateltavilla tulisi olla suhteellisen samanlainen, sen hetkinen kokemusmaailma. Heidän tulisi tietää tutkimuksen tarkoituksesta ja lisäksi heidän tulisi olla tutkimuksesta kiinnostuneita. (Eskola & Suoraranta 1998, 66.) Nämä mainitut kriteerit omassa tutkimuksessani tutkimukseen osallistuvien osalta täyttyivätkin. Laadulliset tutkimukset ovat yleensä tapaustutkimuksia, joten empiirisesti yleistäviä päätelmiä tärkeämpää on, että analysoitava aineisto muodostaa kokonaisuuden, tapauksen. Ratkaisevassa asemassa ei tarvitse olla aineiston koon, vaan keskiössä ovat aineistosta tehdyt tulkinnat ja niiden syvyys. (Eskola & Suoraranta 1998, 67–68.) Yleistettävyysongelmaa myös osaltaan poistaa ja ratkaisee raakahavaintojen yhdistäminen metahavainnoiksi. Tällöin tutkija tarkastelee aihettaan yksittäistapausta yleisemmällä tasolla. (Alasuutari 2011, 237.)

12 Yhteenveto ja johtopäätökset

Opinnäytetyöni tavoitteena oli saada työn toimeksiantajalle, Poliisihallitukselle tietoa Poliisitubessa julkaistujen Poliisileijona-videoiden vastaanotosta. Poliisileijona-videot ovat päiväkotij- ja alakouluikäisille suunnattuja videoita, joissa on tarkoitus nostaa esiin turvallisuuteen liittyviä seikkoja hausalla ja mieleenpainuvalla tavalla. Tutkimuksessani esiin tulleiden mielipiteiden mukaan tässä asiassa olikin onnistuttu, ainakin lasten näkökulmasta. Poliisitube on osa poliisin viestintää, joka suurelta osin on ennalta estävää toimintaa. Aiemmin poliisit itse kiersivät enemmän päiväkodeilla ja kouluilla tekemässä tätä ennalta estävää valistus- ja ohjaustyötä. Nykyään resurssien ollessa niukemmat, vierailut lasten pariin ovat vähentyneet. Poliisileijona-videot kouluissa ja päiväkodeissa katseltuina osaltaan voisivat korvata tätä vähentynyttä valistustyötä. Vaikka eivät ne tietenkään täysin voi korvata oikeiden vierailuiden tunnelmaa ja antia, mutta

ainakin videoilla esitettyjen aiheiden ja ongelmatilanteiden esiin nostamisen tiimoilta. Tosin poliisit ovat vierailuillaan esitelleet myös omaa työtänsä ja se lapsia kiinnostaakin, sitähan he olisivat toivoneet näkevänsä videoillakin.

Kiinnostusta videoita kohtaan ilmeni ja lapset halusivat katsoa niitä lisää. Jokainen tutkimukseen osallistuva opettajakin oli sitä mieltä, että Poliisileijona-videoita katsotaan oppilaiden kanssa jatkossakin. Tutkimukseen osallistuvista lapsista vain muutama oli kuullut aiemmin Poliisileijona-videoista, opettajien keskuudessa videoista tai koko Poliisitubesta kukaan ei ollut tietoinen. Eli ehkäpä videoita katsottaisiin ja niitä hyödynnettäisiin enemmän, jos niiden olemassa olosta tiedettäisiin laajemmin.

Valitsin tutkimukseen mukaan kolme Poliisileijona-videoita; 112/Eksyminen, Liikennesäännöt/Liikennelaulu ja Sosiaalinen media -videot. Mielenkiintoista videoista keräsin verkossa käydyistä keskusteluista ja tutkimukseen osallistuvan koulun opettaja ja oppilaita havainnoimalla ja haastatteleamalla sekä keskustelemalla heidän kanssaan. Tutkimuksessani tarkastelin videoiden saamaa huomiota YouTuben lisäksi Facebookissa ja Twitterissä, lähinnä Suomen poliisin sivustoilta. Videoiden katselu-, jako- ja tykkäysmäärien perusteella voidaan todeta, että Poliisileijona-videoille eniten näkyvyyttä ja huomiota saadaan jakamalla ne Facebookissa.

Verkossa käydyt keskustelut ovat jääneet 112/Eksyminen ja Liikennesäännöt/Liikennelaulu -videoiden osalta olemattomiksi, toisin kuin Sosiaalinen media -videon tiimoilta käyty keskustelu. Sosiaalinen media -videosta verkossa käytyjen keskustelujen vuoksi verkkokeskustelut tutkimukseen mukaan otettiin. Sosiaalinen media -video on ensimmäinen Poliisileijona-osiossa julkaistu video ja se aiheutti niin sanotun viharyöpyn verkossa käydyissä keskusteluissa. Näin ollen haluttiin saada videoista mielipiteitä videoiden varsinaiselta kohderyhmältä eli lapsilta. Tutkimuksessa tuli ilmi, että lapset näkivät videot aivan toisin kuin aikuiset, jotka verkossa keskusteluihin osallistuivat. Verkkokeskusteluissa Sosiaalinen media -videon nähtiin esimerkiksi kannustavan lasta asettumaan aikuisia vastaan. Se, että lapset näytettiin videoissa osaavina tekijöinä ja niinä, jotka

puuttuvat aikuisten tekemiin virheisiin, nähtiin lasten mielestä mielenkiintoisena ja opettavaisena. Tutkimuksessa olevien opettajienkin mielestä tämä videoilla esitetty näkökulma avasi asioita lapsille heidän näkökulmastaan varmasti paremmin.

Tutkimukseen osallistuvat oppilaat olivat ensimmäisen luokan oppilaita, iältään noin 7-vuotiaita. Ajattelin Sosiaalinen media -videon olevan heille vielä vähän kaukainen aihe. Osittain olin oikeassa, osa ymmärsi ja tiesi heti mistä on kyse, ja osa ei edes tiennyt mikä on Facebook. Luotettavamman lasten kannan tähän videoon olisi saanut, jos tutkimukseen osallistujat olisivat olleet hieman vanhempia. Tosin sitten koko videon olisi voinut muutenkin esittää hieman toisin.

Videoista löytyi paljon hauskaksi mainittuja asioita ja videoiden opetukset ymmärrettiin ja ne jäivät hyvin mieleen. Vaikka videoista pidettiin, niiden toivottiin olevan hieman pidempiä ja jännittävämpiä. Suurin osa lapsista katsoi suurimman osan videoista hiljaa paikallaan liikehtimättä, tämä kertonee jännityksestä, jota videoiden katselua kohtaan ilmeni. Videoiden aihekohtaisista musiikeista sekä tunnusmusiikista pidettiin. Videoissa näkyviä asuja, muun muassa Poliisileijonan asua ja lasten poliisipukuja keuhuttiin. Aihevalintoja pidettiin hyvinä, lasta lähellä olevina, arkisina aiheina. Videoissa pidettiin lapsille entuudestaan tutuista aiheista ja asioista, esimerkiksi Liikennelaulusta ja monien lapsien itsekkin pelaaman Pokemon Go! -pelin mukana olosta.

Videot pistivät selvästi lapset miettimään kunkin videon aiheen liittymistä omaan elämään. Eksyminen ja liikennesäännöt -videot saivat aikaan pitkiä keskusteluja omakohtaisista aiheisiin liittyvistä kokemuksista. Näppärästi lapset myös alkoivat keksiä videoissa esiintyviin ongelmiin muitakin ratkaisukeinoja, kuin miten ne videolla selvitettiin. Luvussa kuusi käsittelin liikkuvaa kuvaa oppimisen tukena. Tuli ilmi, että video havainnollistaa tilanteita ja siinä voidaan esittää ongelmatilanne katsojan ratkaistavaksi. Toimisiko tämä Poliisileijona-videoissa, esitettäisiin tietynlainen ongelmatilanne ja annettaisiin lapselle aikaa miettiä itse, miten ongelman voisi ratkaista?

Tutkimustuloksissa tuli opettajien puolelta ilmi mielipide, jossa hyvänä asiana nähtiin poliisin esittäminen lasta lähellä. Lapset olisivat kuitenkin halunneet nähdä oikeita poliiseja oikeissa töissä. Olisiko poliisin työ kuitenkin tuotu lähemmäksi lasta, näyttämällä videoissa niitä oikeita poliiseja työssään. Poliisileijona olisi ollut vain mukava lisä oikeiden poliisien mukana. Esimerkkinä mainittiin eksymistä käsittelevästä videosta, että se olisi ollut paljon mielenkiintoisempi, jos eksyneet pojat metsästä olisi pelastanut oikeat poliisit partioautollaan ja Poliisileijona olisi ollut siinä vain mukana. Nyt eksyneet pojat soittivat hätänumeroon ja Poliisileijona vain tupsahti paikalle. Videoihin siis kaivattiin todemman-tuntuista otetta, ja sitä jännitystä.

Poliisileijona-videoissa nostetaan esiin turvallisuuteen liittyviä aiheita ja annetaan käytännön neuvoja erilaisiin ongelmatilanteisiin. Jotta lapsi voi ymmärtää videoiden sisältämät opetukset, hän tarvitsee siihen tietynlaista medialukutaitoa. Mediakasvatus on osa jo esi- ja alkuopetusta ja sen lähtökohtana on lapsen elämä ja siihen liittyvät ilmiöt (Pääjärvi 2014, 11). Tutkimustuloksissa tuli ilmi, että Poliisileijona-videoiden aiheita pidettiin lasta lähellä olevina. Jokaisen lapsen kokemukset, saatu kasvatus ja oma maailmankuva vaikuttavat lapsen kykyyn tulkita mediaa (Rinne 2012, 32). Poliisileijona-videossa esiin tulleita aiheitakin peilattiin ahkerasti omiin kokemuksiin. Media voidaan nähdä kasvatuksen voimavarana, koska sen vaikutus ja rooli lasten elämässä on nykyään niin suuri. Median osuus oppimisen lähteenä on keskeinen, koska medioiden antamat mallit, niissä esiintyvät aiheet ja sisällöt vaikuttavat lasten käsityksiin yhteiskunnasta ja muokkaavat heidän maailmankuvaansa. (Rinne 2012, 15–16.)

Tutkimustulosteni perusteella Poliisileijona-osion tavoite on mielestäni saavutettu, ainakin videoiden sisältöjen puitteissa. Vaikka niitä liian lyhyinä pidettiin ja lisää jännitystä ja niitä oikeita poliiseja toivottiin, niin aiheet koettiin hyödyllisiksi ja videot olivat pääsääntöisesti ymmärrettäviä. Tavoitteen saavuttamisesta pois lukien Sosiaalinen media -videon aiheuttama kohu. Osion tavoitteena oli nostaa turvallisuuteen liittyviä seikkoja esiin hausalla ja mieleenpainuvalla tavalla sekä herättää keskustelua. Saamieni tutkimustulosten perusteella tässä on onnistuttu

hyvin. Videoista löytyi paljon hauskana pidettyjä asioita. Videot jäivät hyvin lasten mieleen ja ennen kaikkea ne herättivät paljon keskustelua.

Videot jäävät kuitenkin kaipaamaan yhteenvedon alussakin mainitsemaani näkyvyyttä. Jotta näistä videoista olisi tarpeeksi hyötyä itse kohderyhmälle, heidän pitäisi tietää Poliisileijona-videoiden olemassa olosta. Markkinointia koko kanavasta tulisi lisätä ja kanavan eri kategoriat tarvitsevat kohderyhmilleen kohdistettua mainontaa, jotta näistä videoista niiden tarkoittama hyöty saataisiin käyttöön.

Lähteet

- Alasuutari, P. 2011. Laadullinen tutkimus 2.0. Tampere: Vastapaino.
- Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Hakkarainen, P. & Kumpulainen, K. 2011. (toim.) Kuva liikkuu – Pysytkö mukana? <https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/26957/978-951-39-4270-0.pdf>. 30.4.2017.
- Hautakangas, M. 2008. Youtube – Uusi media, uusi julkisuus? Lähikuva, Youtube 2/2008, 21. Vuosikerta, 8-26.
- Heikkilä, T. 2014. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita.
- HTK-ohje 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö. Helsinki: Tutkimuseettinen neuvottelukunta. http://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf. 19.4.2017
- Kananen, J. 2011. Kvantitatiivisen opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.
- Karlsson, L. 2009. Miten tarttua lasten näkökulmiin tutkimuksessa? <https://www.jyu.fi/edu/laitokset/lanka/lapsuudentutkimuksen-verkosto/kuukauden-kolumni-miten-tarttua-lasten-nakokulmiin-tutkimuksessa>. 3.4.2017.
- Koivunen, P-L. & Lehtinen, T. 2015. Kasvu kiikarissa – Havainnoinnin käsikirja varhaiskasvattajille. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Mykkänen, M. 2013. Miksi verkkoa tutkitaan? Osa 2/2. www.markusmykkanen.wordpress.com/tag/verkko. 18.3.2017.
- Nurmenniemi, J. 2010. Raportti lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka – verkko kyselystä. <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/etiikkaraportti.pdf>. 2.3.2017.
- Laaksonen, S-M., Matikainen, J. & Tikka, M. (toim.) 2013. Otteita verkosta. Verkon ja sosiaalisen median tutkimusmenetelmät. Tampere: Vastapaino.
- Paatero, M. & Vuori, T. 2015. Valtakunnallinen poliisin viestintä.pdf Poliisi 2016. Poliisit sosiaalisessa mediassa. www.poliisi.fi/tietoa/poliisista/poliisit_sosiaalisessa_mediassa. 16.1.2017.
- Poliisi 2016. Poliisin uusi videokanava Poliisitube tarjoaa tietoa, neuvoja ja tunteita. www.poliisi.fi/poliisitube. 16.1.2017.
- Poliisin viestintästrategia 2015.
- Pääjärvi, S. 2014. Lapset ja medialukutaito. http://www.oph.fi/download/163415_paajarvi_esiopetus.pdf. 2.5.2017
- Pönkä, H. 2014. Sosiaalisen median käsikirja. Jyväskylä: Docendo Oy.
- Rinne, S. 2012. ”Sehän on osa kansalaistaitoja” Lasten medialukutaidot vanhempien käsityksissä. <https://www.tritonia.fi/download/gradu/4717>. 2.5.2017.

- Roos, P. & Rutanen, N. 2014. Metodologisia haasteita ja kysymyksiä lasten tutkimushaastattelussa. <http://jecer.org/wp-content/uploads/2014/10/Roos-Rutanen-issue3-2.pdf>. 2.4.2017.
- Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto [verkojulkaisu]. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja].
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_4.html . 4.4.2017.
- Sauri, P. 2015. Julkishallinto ja sosiaalinen media. Sastamala: KAKS – kunnallisan alan kehittämissätiö
- Siniaalto, M. 2014. Sosiaalisen median menestysreseptit. Helsinki: Helsingin seudun kauppakamari.
- Valli, R. & Aaltola, J. (toim.) 2015a. Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1. Metodien valinta ja aineistonkeruu : virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Valli, R. & Aaltola, J. (toim.) 2015b. Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2. Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Vehkalahti, K. 2014. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Helsinki: Finn Lectura.
- Vilpas P. 2015. Kvantitatiivinen tutkimus. Metropolian ammattikorkeakoulu.
<https://users.metropolia.fi/~pervil/kvantsu/Moniste.pdf> 6.5.2017.
- Web-opas 2017. Mikä on Youtube? http://www.webopas.net/mika_youtube.html 2.5.2017.
- Youtube 2017. Tietoja Youtubesta. <https://www.youtube.com/yt/about/fi/> 2.5.2017.

Liite 1

Opettajien lapsille esittämät kysymykset/keskustelujen avauksien aiheet jokaisen katsotun videon jälkeen:

VIDEON YMMÄRRETTÄVYYS

- Mitä videossa tapahtui?
- Oliko videossa jotain outoa, mitä et ymmärtänyt?

VIDEON KIINNOSTAVUUS

- Mitä mieltä olet videosta? Mitä ajatuksia video herätti?
- Mikä oli hyvää? Mitä oli mielenkiintoista?
- Mikä oli huonoa?

VIDEON HAUSKUUS

- Oliko video hauska?
- Mikä oli hauskaa?
- Mikä ei ollut hauskaa?

Minun lapsille esittämät kysymykset/keskustelun avaukset Poliisileijona-videoista, kaikkien tutkimukseen otettujen videoiden katsomisen jälkeen:

- Onko kukaan aiemmin nähnyt näitä videoita tai kuullut koskaan Poliisileijonasta?
- Mitä videoista jäi mieleen?
- Jos olisi oikeasti mahdollista kutsua apuun Poliisileijona, millaisissa tilanteissa sen voisi kutsua?

Liite 2

Opettajien haastattelun runko:

Videoiden hauskuus 1-10

Kommentit videoiden hauskuudesta

Videoiden kiinnostavuus 1-10

Kommentit videoiden kiinnostavuudesta

Kommentit videoiden pituudesta

Videoiden ymmärrettävyys 1-10

Ymmärrettiinkö videoiden opetus mielestäsi?

Kommentit videoiden ymmärrettävyydestä

Videoiden hyödyllisyys 1-10

Sopivatko videot turvallisuusaiheisen opetuksen tueksi?

Ovatko videot opettavaisia?

Kommentit videoiden hyödyllisyydestä

Kommentit videoiden aiheista

Tuletteko jatkossa seuraamaan koulussanne Poliisileijona-videoita?

Positiiviset ajatukset/mielipiteet

Negatiiviset ajatukset/mielipiteet